

78 lat temu Żydzi wymordowali Polaków w Koniuchach

2 lutego 2022

78 lat temu, 29 stycznia 1944 o 5.00 rano żydowscy i sowieccy partyzanci wymordowali polskich cywilów we Wsi Koniuchy (dziś Litwa, przed wojną II RP, województwo Nowogródzkie, powiat lidzki). Żydowskimi oprawcami dowodził Jaakow Prenner. Ofiarą żydowskiego mordu padło około 38-40 polskich cywili w tym kobiet i dzieci (sami Żydzi chwalili się w swoich wspomnieniach, że udało im się wymordować 300 Polaków). Żydzi ranili też wiele innych osób i spalili domy Polaków.

Polacy wielokrotnie byli okradani przez żydowskich bandytów z lasu. Ataku dokonała grupa 150 partyzantów żydowskich (uciekinierów z gett w Kownie i Wilnie) i sowieckich z Puszczy Rudnickiej (oddziały „Śmierć faszyzmowi” i „Margirio” z Brygady Wileńskiej Litewskiego Sztabu Ruchu Partyzanckiego i zdominowany przez Żydów „Śmierć okupantowi” z Brygady Kowieńskiej). Zbrodni dopuściło się 70 sowietów i 50 Żydów. Celem sowieckich i żydowskich oprawców było wymordowanie Polaków z Koniuchów, by zastraszyć inne polskie miejscowości. Była to jedna z wielu zbrodni dokonanych przez żydowskich partyzantów na Polakach.

Instytut Pamięci Narodowej informuje, że „Wieś Koniuchy była dużą, polską wsią, liczyła ok. 60 zabudowań i ponad 300-tu mieszkańców. Koniuchy usytuowane były na skraju Puszczy Rudnickiej, w której znajdowały się bazy partyzantów sowieckich. Partyzanci w czasie powtarzających się napadów na tę wieś rabowali jej mieszkańcom żywność, odzież, bydło. Z tego powodu w Koniuchach, utworzono oddział samoobrony, który skutecznie uniemożliwiał partyzantom dalszy rabunek. Jak wynika z poczynionych ustaleń, w nocy z 28 na 29.01.1944 r.

grupa partyzantów sowieckich otoczyła wieś i ok. 5-tej rano przystąpiła do ataku, który trwał 1,5-2 godziny. Pochodniami podpalano słomiane dachy domów, do wybudzonych, uciekających mieszkańców strzelano na oślep. W wyniku ataku zginęło co najmniej 38 osób, kilkanaście zostało rannych. Część ofiar spłonęła w swych domach, część zginęła od strzału z broni palnej. Wśród ofiar byli mężczyźni, kobiety i małe dzieci. Spalono większość zabudowań, ocalało tylko kilka domów. Atak na Koniuchy przeprowadziła 120-150 osobowa grupa partyzantów sowieckich pochodzących z różnych oddziałów stacjonujących w Puszczy Rudnickiej, takich jak: „Śmierć Okupantowi”, „Śmierć faszyzmowi”, „Piorun”, „Margirio”, oddział im. Adama Mickiewicza. Pierwszy z wymienionych oddziałów należał do Brygady Kowieńskiej Litewskiego Sztabu Ruchu Partyzanckiego, pozostałe zaś do Brygady Wileńskiej. Oddziały te były wielonarodowościowe. Należeli do nich m. in. partyzanci żydowscy, uciekinierzy z gett w Kownie i Wilnie. Z kopii szyfrogramu z dnia 31.01.1944 r. autorstwa Genrikasa Zimanasa (Henocha Zimana) I Sekretarza Południowego Obwodowego Komitetu KP Litwy, a jednocześnie dowódcy Południowej Brygady Partyzanckiej do Naczelnika Litewskiego Sztabu Ruchu Partyzanckiego w Moskwie Antanasa Šnieckusa wynika, że: „29 stycznia połączona grupa oddziałów wileńskich, oddziału „Śmierć Okupantom”, „Margiris” i grupy specjalnej Sztabu Generalnego całkowicie spaliły najbardziej zagorzałą w samoobronie wieś powiatu Ejszyskiego Koniuchy”.

Autorstwo: Jan Bodakowski

Źródło: MediaNarodowe.com